

av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige følt de kvaler som følger med åndelig usikkerhet og synd. Vi har også opplevd den renselse, fred i samvittigheten, åndelige helbredelse, fornyelse og veiledning som bare oppnås ved å lære og etterleve prinsippene i Frelserens evangelium.

Jesu Kristi forsoning gir oss det rensmiddel vi trenger for å bli rene og verdige, den lindrende salve som helbreder åndelige sår og fjerner skyldfølelse, og den beskyttelse som gjør det mulig for oss å være trofaste i både gode og dårlige tider.

Det finnes absolutte sannheter

For dere familiemedlemmer og venner som ikke er medlem av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, har jeg forsøkt å forklare grunnleggende årsaker til at vi er misjonærer.

Det finnes absolutte sannheter i en verden som i stadig større grad ringeakter og avviser absolutter. En gang i fremtiden "skal hvert kne bøye seg" og "hver tunge skal bekjenne at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære" (Filipperne 2:10–11). Jesus Kristus er definitivt den enbårne Sønn av den evige Fader. Som medlemmer av hans Kirke vitner vi om at han lever og at hans Kirke er gjenopprettet i sin fylde i disse siste dager.

Når vi inviterer dere til å lære om og prøve vårt budskap, er det på grunn av den positive innflytelse Jesu Kristi evangelium har hatt i vårt liv. Noen ganger kan vi være keitete, bryske eller til og med masete i våre forsøk. Vårt enkle ønske er å fortelle dere om de sannheter som er av størst verdi for oss.

Som en av Herrens apostler og med hele min sjels styrke bærer jeg vitnesbyrd om hans guddommelighet og at han lever. Jeg inviterer dere til å komme og se (Johannes 1:39), i vår Herre Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

Av president Thomas S. Monson

Til vi ses igjen

Måtte vi alle tenke nøye over de sannhetene vi har hørt, og måtte de hjelpe oss å bli enda taprere disipler.

Mine brødre og søstre, vi har opplevd to strålende dager med inspirerte budskap. Vårt hjerte har blitt rørt og vår tro styrket når vi har tatt del i den ånd som har vært tilstede under disse konferansemøtene. Når vi nå skal avslutte, takker vi vår himmelske Fader for hans mange velsignelser til oss.

Vi har blitt oppløftet og inspirert av den vakre sang og musikk vi har hørt

under møtene. Bønnene har trukket oss nærmere himmelen.

La meg uttrykke hele Kirkens dyptfølte takknemlighet til våre brødre som har blitt avløst under denne konferansen. Vi vil savne dem. Deres bidrag til Herrens verk har vært enormt og vil bli følt i flere generasjoner fremover.

Måtte vi vende tilbake til vårt hjem med en beslutning i vårt hjerte

om å bli litt bedre enn vi har vært før. Måtte vi være litt snillere og mer omtenkssomme. Måtte vi strekke oss ut i hjelpsomhet, ikke bare til andre medlemmer, men også til dem som ikke tilhører vår tro. Måtte vi vise dem respekt når vi omgås med dem.

Det finnes dem som kjemper hver dag med utfordringer. La oss gi dem vår omtanke, så vel som en hjelpende hånd. Når vi tar vare på hverandre, vil vi bli velsignet.

Måtte vi huske på de eldre og dem som er bundet til hjemmet. Når vi tar oss tid til å besøke dem, vil de vite at de er elsket og verdsatt. Måtte vi følge befalingen om å "styrk[e] de svake, løft[e] de hengende hender, og gi kraft til de vaklende knær."¹

La oss være ærlige og ha integritet, og prøv å gjøre det rette til alle tider og under alle omstendigheter. Måtte vi være trofaste Kristi disipler, eksempler på rettferdighet, og dermed bli "lys i verden".²

Mine brødre og søstre, jeg takker dere for deres bønner på mine vegne. De styrker meg og løfter meg når jeg strever av hele mitt hjerte for å ha styrke til å gjøre Guds vilje og tjene Ham og tjene dere.

Idet vi forlater denne konferansen, nedkaller jeg himmelens velsignelser over hver og en av dere. Måtte dere som er borte fra deres hjem, vende trygt tilbake til dem og finne alt i orden. Måtte vi alle overveie de sannhetene vi har hørt, og måtte de hjelpe oss å bli enda taprere disipler enn vi var da konferansen begynte.

Til vi ses igjen om seks måneder, ber jeg om at Herrens velsignelser må være over dere og over oss alle, og jeg gjør det i Hans hellige navn – Jesus Kristus, vår Herre og Frelser. Amen. ■

NOTER

1. Lære og pakter 81:5.
2. Filipperne 2:15.

Av Linda K. Burton

Hjelpeforeningens president

Forberedt på en måte som aldri før hadde vært kjent

Måtte vi forberede oss til verdig å motta frelsende ordinanser dråpe for dråpe, og holde de tilknyttede paktene helhjertet.

Da vår yngste datter kom hjem etter sin første skoledag spurte jeg: "Hvordan gikk det?"

Hun svarte: "Det gikk fint."

Neste morgen, da jeg vekket henne for å gå på skolen, foldet hun imidlertid armene og sa bestemt: "Jeg har allerede gått på skolen!" Jeg hadde tydeligvis ikke *forberedt* henne eller forklart at det å gå på skolen ikke var en engangshendelse, men at det var forventet at hun gikk på skolen fem dager i uken i mange, mange år.

Når vi overveier prinsippet om å være forberedt, kan dere forestille dere følgende sammen med meg. Du sitter i det celestiale rom i templet og legger merke til flere bruder og brudgommer som ærbødig blir ledet inn og ut mens de venter på å bli viet for tid og all evighet. En brud kommer inn i det celestiale rom, hånd i hånd med sin kjæreste. Hun er iført en enkel, men vakker tempelkjole og har et rolig, fredelig og varmt smil om

munnen. Hun er velstelt, men ikke distraherende. Hun setter seg, ser seg rundt, og blir plutselig overveldet av følelser. Det virker som om tårene kommer på grunn av ærefrykten og ærbødigheten hun har for både stedet og den hellige ordinansen som venter henne og hennes livs kjærlighet. Hennes holdning synes å si: "Jeg er så takknemlig for å være i Herrens hus i dag, klar til å begynne en evig reise sammen med en elsket evig ledsager." Hun virker *forberedt* på mye mer enn bare en begivenhet.

Vårt søte barnebarn som er tenåring, la nylig en lapp på puten min, hvor det blant annet sto: "Én ting som slår meg når jeg trer inn i templet, er den fredelige og kjærlige ånden som finnes der... Man kan gå i templet for å motta inspirasjon."¹ Hun har rett. Vi kan motta inspirasjon og åpenbaring i templet – samt styrke til å takle motgang i livet. Det hun lærer om templet når hun regelmessig deltar